

peäle mõtteldest, mis põllud, ajad ja heinamaad andnud; peame allanduse ja süddame liikumisega tundma ja tunnistama, et Jummal arm meie keige aasta ellamist leikuse ajal on jagganud, ja selle pärast siis meie kohhus on, sedda tännaast pühhapäwa nenda pühhitseda, et temmale, leikuse-andide eest, tännu anname, ja allandlikult katekismuse sannadega ütleme: meie ep olle sedda mitte wäert, egga polle sedda ka mitte teeninud, mis temma meie isjalikust armust ja heldusest on jagganud.

Tännage tedda, teie, kes põllo-töed tete ja maa-harrimisega sedda ennestele korjate, miska ennast, omma lapsi ja perrekonda ülespeate; tännage tedda, sest temma arm olli se, kes sedda lastis iddaneda, juurduda ja kasvada, mis külli ajal semendasite. Tännage tedda,

et ta teie lotust ei lastnud tühjakä minna, waid süggise pole ni korralist ilma andis, et keik walmistas ja nüid heaste järrele annab. — Tännage Jummalat meie Onnisteggijat, et ta tännawode, ülle keige maa arvata, kauni rohke leikuse-andidega meid rõmustand, ja sellega waesemate murret wähhendand, agga jdukamate usku finnitand, nende wasto abbi ja heateggemistega jouda, kedda talwel waesuses ja kewwade puduses näwad ollewad. Sest, se on Jummal meie iggawese heateggija melest armas, ja weel wealegi temma hea ja armoline tahtmine, et selle anniga, mis ta meile jagganud, waesid peame aitama, ja sedda mõda neile head teggema, kuidas temma meilegi teinud.

Pühhitsegem siis leikusse pühha nenda, a. l., et Jummal armu, heldust,